DENNÍK odvážneho bojka

DRSNÁ ŠKOLA

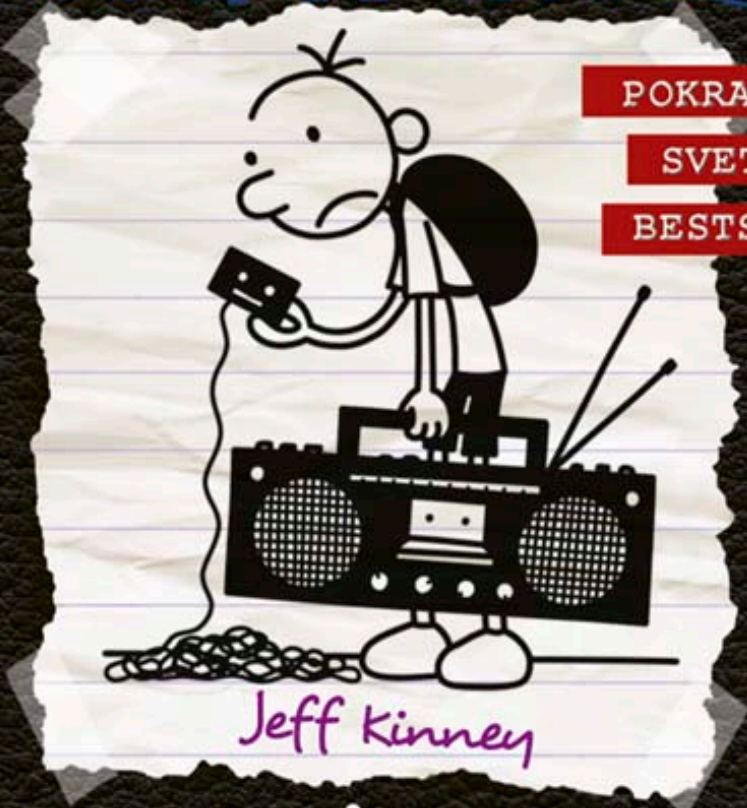

POKRAČOVANIE SVETOVÉHO BESTSELLERA

Jeff Kinney

IKAR

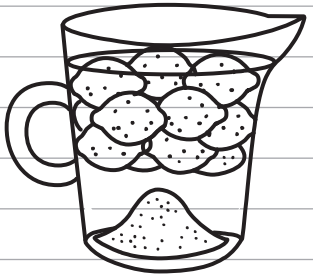

OD JEFFA KINNEYHO VYŠLO:

Denník odvážneho bojka

Denník odvážneho bojka 2: Rodrick je šéf

Denník odvážneho bojka 3: Posledná kvapka

Denník odvážneho bojka 4: Prázdniny pod psa

Denník odvážneho bojka 5: Krutá pravda

Denník odvážneho bojka 6: Ponorková choroba

Denník odvážneho bojka 7: Piate koleso na voze

Denník odvážneho bojka 8: To je ale smola

Denník odvážneho bojka 9: Dlhá cesta

Denník odvážneho bojka 10: Drsná škola

Denník odvážneho bojka 11: Dvojitý podfuk

Denník odvážneho bojka 12: Rodinný úlet

Denník odvážneho bojka 13: Snehová bitka

Denník odvážneho bojka 14: Na spadnutie

Toto nie je denník odvážneho bojka

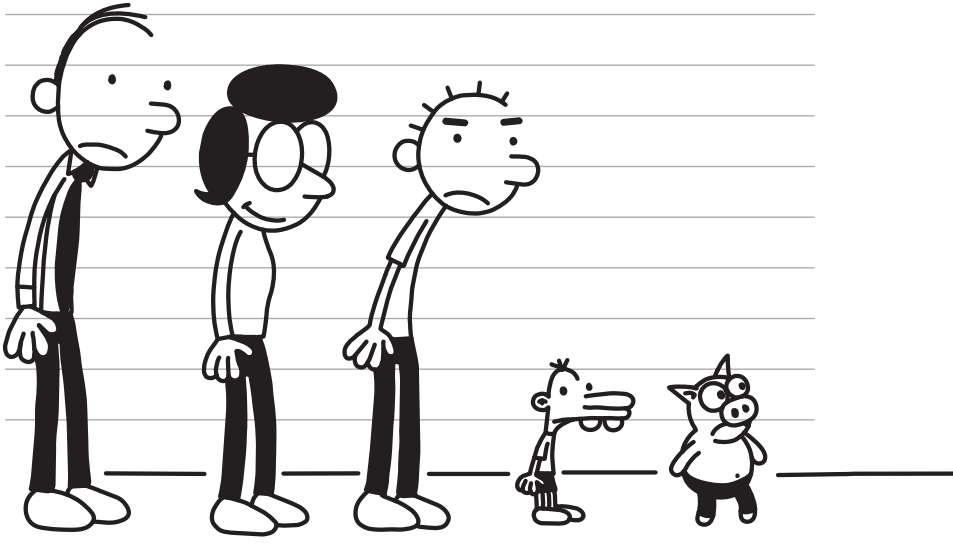

Jeff Kinney

DENNÍK odvážneho bojka 10

DRSNÁ ŠKOLA

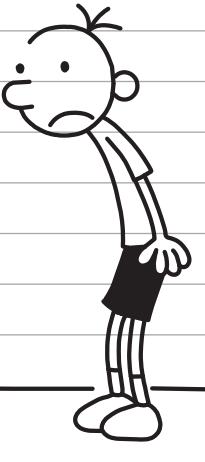

stonožka

Jeff Kinney
DIARY OF A WIMPY KID:
OLD SCHOOL

Wimpy Kid text and illustrations copyright © 2015 Wimpy Kid, Inc.
DIARY OF A WIMPY KID®, WIMPY KID™, and the Greg Heffley design™
and the design of the book's cover are trademarks and trade
dress of Wimpy Kid, Inc. All rights reserved.
First published in the English language in 2015 by Harry N. Abrams,
Incorporated, New York
Original English title: Diary of a Wimpy Kid: OLD SCHOOL
(All rights reserved in all countries by Harry N. Abrams, Inc.)
Translation © 2017 by Elena Guričanová
Cover design © by Chad W. Beckerman and Jeff Kinney
Slovak edition © 2017, 2020 by IKAR, a.s.

Preklad z anglického originálu Jeff Kinney: Diary of a Wimpy Kid: Old School
(Amulet Books, New York 2015) Elena Guričanová
Redakčná úprava Dana Guričanová
Úprava obálky podľa originálu Augustín Putera
Technická redaktorka Helena Oleňová
Vydalo vydavateľstvo IKAR, a.s. – Stonožka, Bratislava
v roku 2020 ako svoju 2 882. publikáciu v elektronickej podobe.
Tretie vydanie
Sadzba a zalomenie do strán ITEM, spol. s r. o., Bratislava

IKAR, a.s.
Miletičova 23
821 09 Bratislava
www.ikar.sk | ikar@ikar.sk

ISBN 978-80-575-1153-3

VENUJEM OTCOVI

SEPTEMBER

Sobota

Dospeláci v jednom kuse tárajú o „starých dobrých časoch" a tvrdia, že keď ONI boli malí, všetko bolo lepšie.

Podľa mňa len závidia, lebo DNEŠNÉ decká majú fantastické vecičky a super vynálezy, o ktorých sa im ani nesnívalo.

Keď raz budem mať vlastné deti, nabetón sa budem správať rovnako ako moji rodičia TERAZ.

Mama často spomína na SVOJE detstvo. Vraj sa mali skvele, lebo sa v meste všetci navzájom poznali a žili ako jedna obrovská rodina.

Podľa MŇA to neznie práve lákavo. Súkromie je podľa mňa super a fakt mi nechýba k šťastiu, aby mi doň kadekto liezol.

Podľa mamy dnešná spoločnosť ide dolu vodou, lebo všetci len zízajú na obrazovky a nesnažia sa baviť s ľuďmi okolo seba.

Ja si z toho na rozdiel od nej nerobím ťažkú hlavu.

Podľa mňa nám mierny odstup VÔBEC nezaškodí.

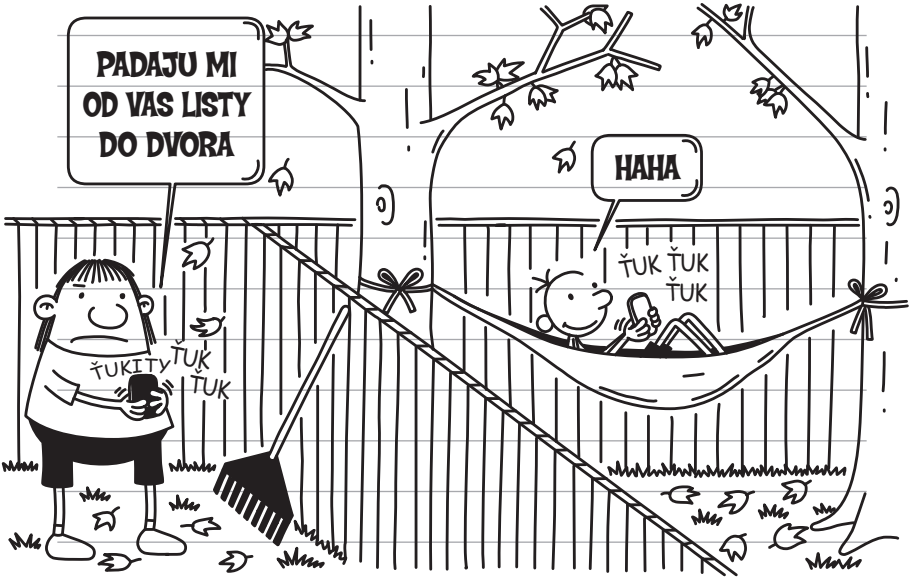

Mama sa v poslednom čase preháňa po meste s petíciou. Chce ľudí presvedčiť, aby sa na štyridsaťosem hodín vzdali mobilov a ostatných elektronických vecičiek.

VYPNIME a nadviažme SPOJENIE!

Elektronika nám už prerastá cez hlavu!
Odložme na jeden víkend všetky prístroje
a lepšie sa navzájom spoznajme! Kto sa pridá?

1. _____ 41. _____
2. _____ 42. _____
3. _____ 43. _____

Aby mohla petíciu predložiť na radnici, mama potrebuje získať najmenej sto podpisov. Zatiaľ veľa ľudí nepresvedčila.

Dúfam, že sa na ten nápad čoskoro vykašle. My ostatní sa vždy odušu tvárime, že ju nepoznáme, a už nás to pomaly prestáva baviť.

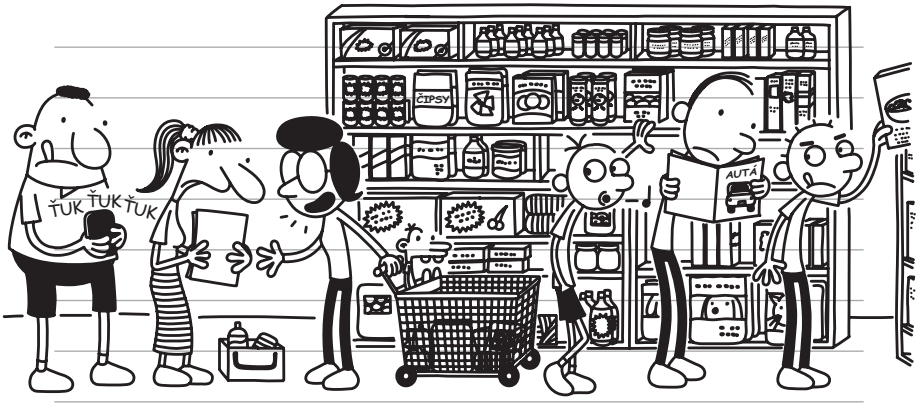

Vôbec nechápem, prečo mama vlastne chce urobiť krok DOZADU. Podľa mojich odhadov tie „staré dobré časy" za veľa nestáli.

Keď sa nad tým zamyslíš, ľudia na starých čiernobielych fotkách sa nikdy NEUSMIEVAJÚ.

V „starých dobrých časoch" boli ľudia akurát omnoho DRSNEJŠÍ než teraz.

Lenže vývoj ide dopredu a teraz by sme už nepreživili bez vynálezov, ako sú elektrické zubné kefky, obchodné domy a točená zmrzlina.

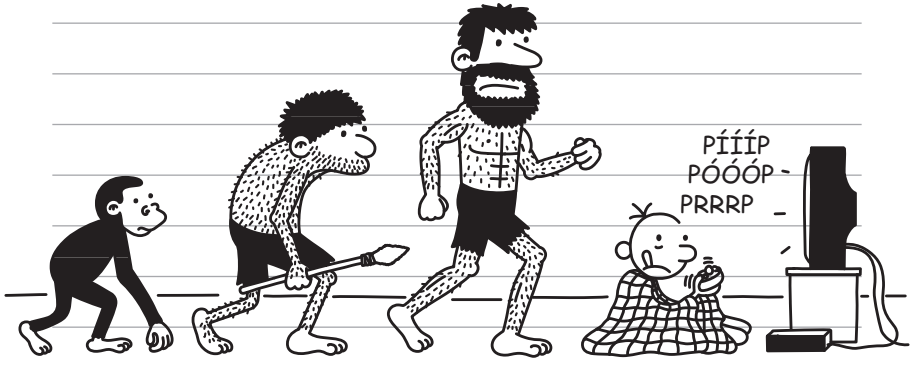

Stavím sa, že keby nás videli naši predkovia, boli by dosť sklamaní. Lenže keď niekto vynašiel klimatizáciu, už fakt nebolo cesty späť.

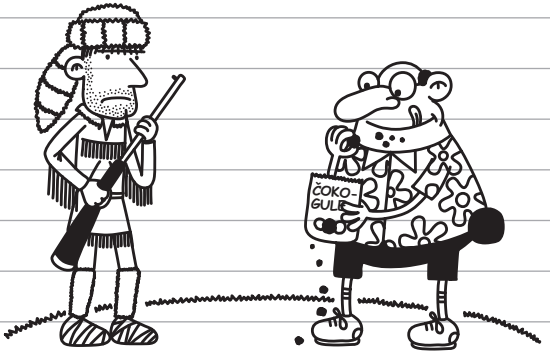

Keď to takto pôjde ďalej, čoskoro ani nebudeme musieť vychádzať z domu, ak nebudeme vyslovene chcieť.

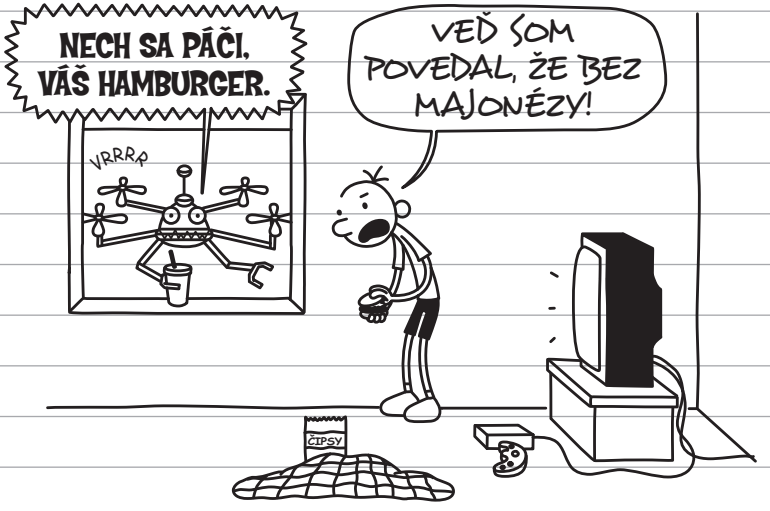

Ešte tisíc rokov takéhoto rozmaznávania a stavím sa, že naši potomkovia už nebudú potrebovať ani CHRBTICU.

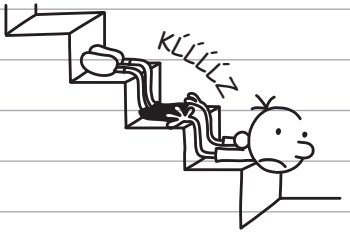

Niektorí ľudia tvrdia, že sme vďaka novým vynálezom strašne zmäkli, ale mne to nepripadá ako PROBLÉM.

Máme VŠETKY MOŽNÉ luxusné vecičky, ktoré nám sprijemňujú život. Napríklad vlhčené utierky. Ľudia celé stáročia používali obyčajný toaleťák, ale potom nejaký génius zrazu dostal nápad, ktorý všetko zmenil.

Mňa skôr udivuje, ako DLHO ľuďom trvalo, než sa k nim dopracovali. Fakt sa mi nechce veriť, že chlapíkovi, čo vynašiel žiarovku, vlhčené utierky ani neprišli na rozum.

Ktovie, akú šialenosť na uľahčenie života ľudia vymyslia NABUDÚCE. Nech to bude čokoľvek, kúpim si to hneď ako prvý.

Lenže MAMA by bola najradšej, keby sme žili ako kedysi, keď ľudia nemali počítače, mobily ani vlhčené utierky.

Svet bez vlhčených utierok si radšej nechcem ani predstaviť.

Nedeľa

Tatko vravieva, že keď bol malý ON, decká sa celý deň hrali vonku a domov prišli, až keď ich zavolali na večeru.

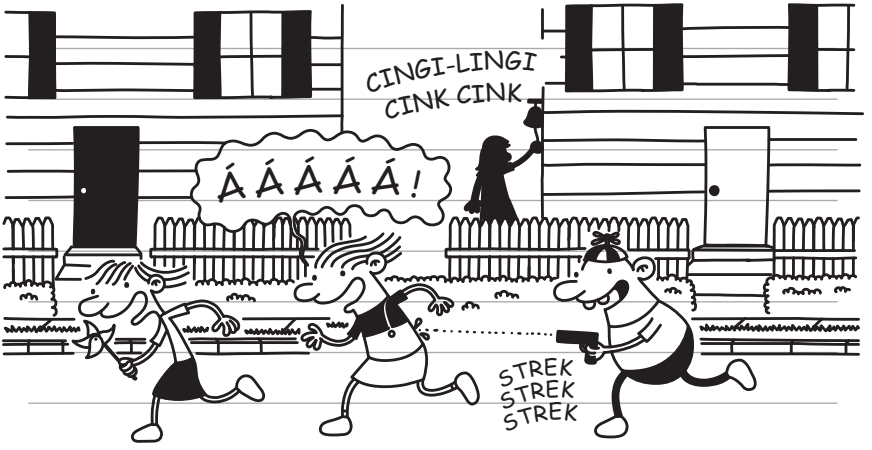

MOJE prázdniny tento rok vyzerali presne OPAČNE.

V júli aj v auguste som každý deň chodil do tábora Filmárik, kde som osem hodín denne zízal na plátno v klimatizovanom kine.

Prihlásil som sa tam v prvom rade preto, lebo som dúfal, že tam stretnem nadšencov ako JA, ktorí filmové umenie berú VÁŽNE.

Nanešťastie vysvitlo, že tam rodičia vodia decká len preto, aby im ich dakto lacno postrážil.

Ďalší háčik bol v tom, že keď som po toľkom čase v tmavom kine vyšiel von, trvalo pol hodiny, než si moje oči zase zvykli na slnečné svetlo.

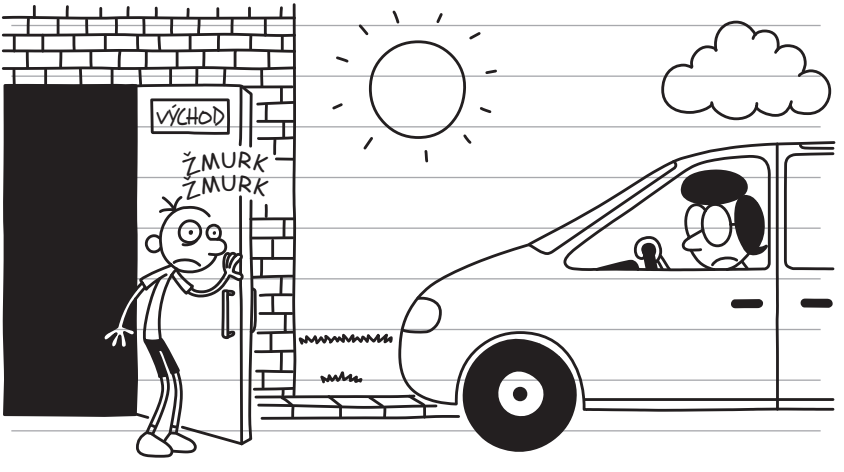

Do tábora som sa prihlásil aj preto, aby som vypadol z NÁŠHO domu. Odkedy chováme prasa ako domáce zvieratko, necítim sa doma ktovieako dobre. A už vôbec nie pri VEČERI.

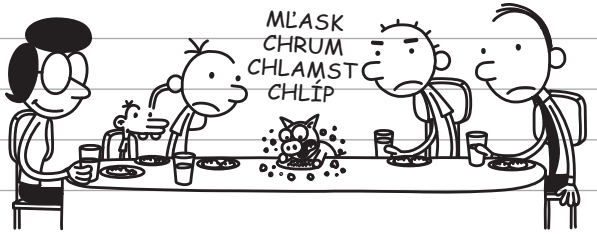

Podľa mňa bol PRÍŠERNÝ nápad dovoliť prasaťu, aby jedlo za stolom, AJ BEZ TOHO si už o sebe myslí, že je človek. Ozaj nám nechýba k šťastiu, aby si vzalo do hlavy, že je s nami úplne rovnocenné.

Hneď po tom, čo sme ho vzali k sebe, ho mama naučila zopár trikov, vraj pre zábavu. Keď sa postavilo na zadné nohy, dala mu koláčik.

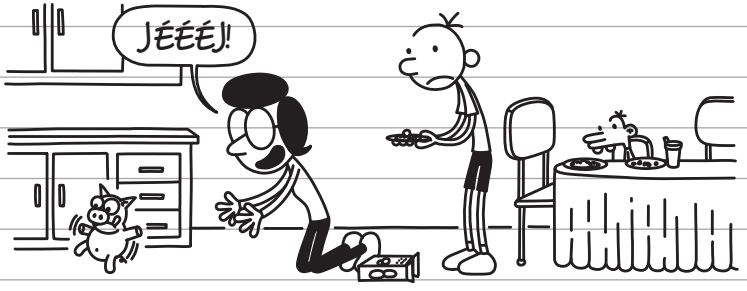

Lenže prasa sa po dvoch naučilo aj CHODIŤ a odvtedy sa mu už nechce na všetky štyri. Ako keby to NEŠTAČILO, môj malý braček Manny prasaťu obliekol svoje šortky. Mám pocit, akoby som býval s postavičkou z disneyovky.

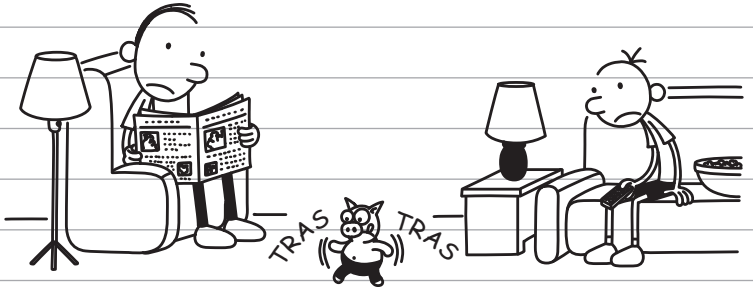

Mama spočiatku vodila prasa na prechádzku ako psa, ale keď sa naučilo chodiť po dvoch, rozhodlo sa, že vôdzka je pod jeho úroveň.

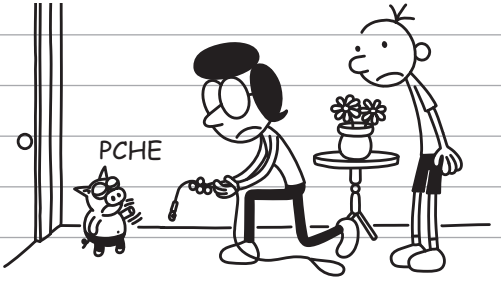

Mama sa začala báť, že keby ušlo, už nikdy ho nenájdeme. Zohnala mu obojok s GPS čipom, pomocou ktorého by mohla bez prestania sledovať, kde je.

Zakaždým, keď mu ho navliekla, prasa sa ho do piatich minút ZBAVILO. Nepýtaj sa ma, AKO sa mu to podarilo, veď prasatá nemajú ani PALCE.

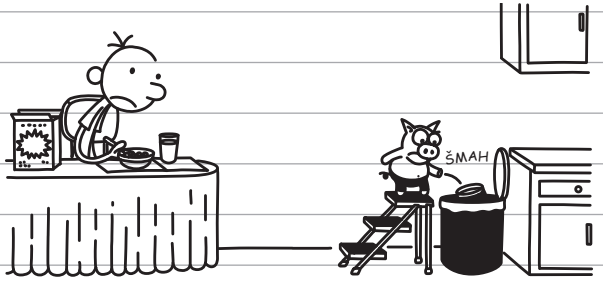

Teraz si prasa chodí po vonku, kamkoľvek a kedykoľvek sa mu zachce. My ostatní ani NETUŠÍME, kde sa fláka. Fakt nafigu je, že JA mám večierku, ale prasa NIE.

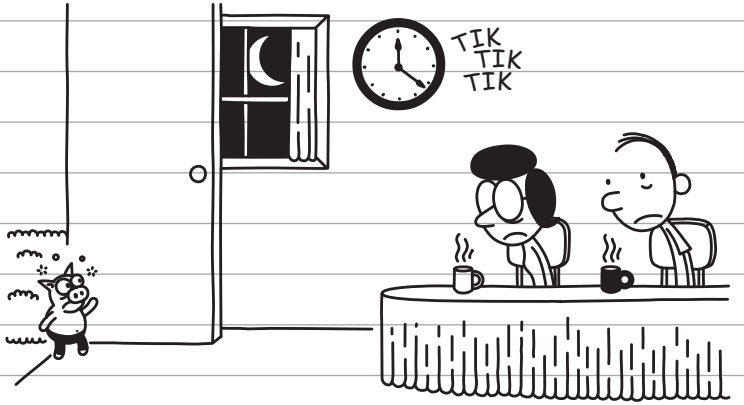

Až také práva by sme mu dávať nemali, podľa mňa je to dokonca NEBEZPEČNÉ. Jedného dňa prasatá ovládnu svet a bude to vina našej rodiny, lebo u nás sa všetko začalo.

Nemuselo by mi to až tak vadiť, ale prasa ma v kuse OBMEDZUJE. Hneď prvý deň školského roka som meškal, lebo prasa mi obsadilo kúpeľňu.

Tak veľmi som sa chcel dostať preč od prasaťa, že som sa do školy normálne TEŠIL. No keď sa konečne začala, došlo mi, že to bude rovnaká nuda ako doteraz.

Ak ti mám povedať pravdu, zdá sa mi, že som na základke už celú VEČNOSŤ.

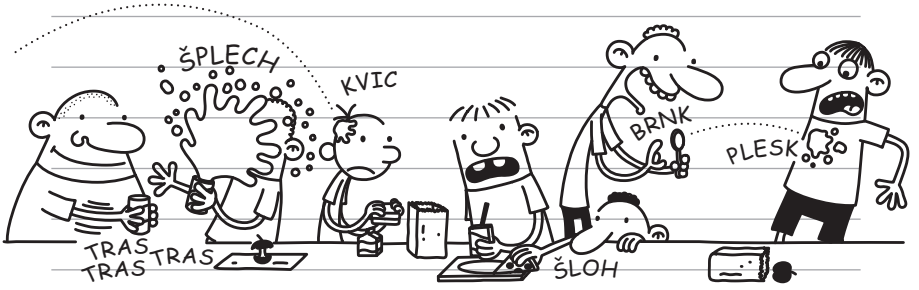

Potreboval som nejakú zmenu, aby mi z toho nepreskočilo. Hneď počas prvého týždňa som sa prihlásil do klubu, v ktorom majú staršie decká pomáhať mladším s úlohami.

Prihlásiť som sa nakoniec išiel v prvom rade preto, aby som sa ulial z tretej hodiny, teda z hudobnej, ktorú nás učí stará Gracianová.

Aby si si vedel predstaviť, ako DLHO už Graciánka straší na našej škole: učila aj TATKA, keď mal toľko rokov, čo ja teraz. Už vyše tridsať rokov sa snaží naučiť decká hrať na hudobných nástrojoch a to by KAŽDÉHO človeka nejako poznačilo.

Minulý týždeň som sa stretol so svojím „úlohovým kamošom", volá sa Frew. Netuším, prečo sa tam vlastne prihlásil, ten krpec len tak z dlhej chvíle číta odborné články a učebnice pre VYSOKOŠKOLÁKOV.